

Tuinterras in de ochtendzon

vrede is een handbreedte
verwijderd, een vingerkootje:
je hoeft slechts berichten
te mijden, een toets op een klavier

een stoel grijpen volstaat,
uitkijken over een tuin,
geluiden, tonen van groen
en bloemen; soorten
waarnemen: grassen,
kruiden; en laten stromen

de zon over je huid, de zang
van een merel, het parfum
uit de fiolen van het seizoen

noteren, vertalen: zintuigen
omzetten in mensentaal –
de onrust van het woord,
het beeld daaraan ontkom je
niet; maar soms komen ze
als een bloedstroom door
een ader zonder naam

geen moeite, geen druk
in een schedel: zoals een boom
ontbot, en twijgen uitlopen

je zit in een tuin, je aandacht
gericht alsof je leest in een boek
en zoals de woorden vaak
woorden verwekken, liggen
de letters op de bladeren
van een haag, ze dragen
de vederen van een vogel

meer hoeft je niet te doen
dan zetelen in een tuin zoals
een vadsige koning op zijn troon

Staf De Wilde